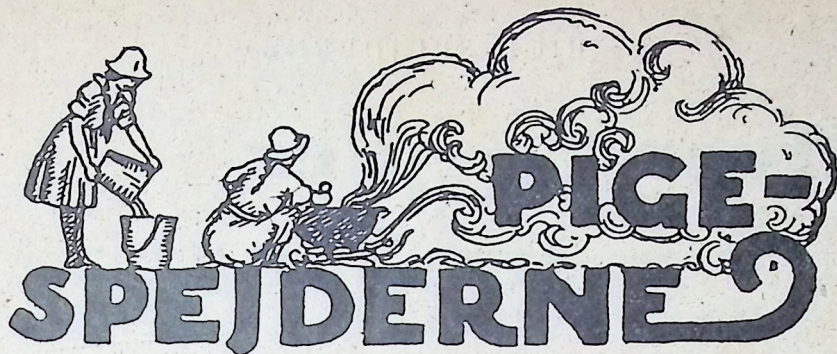

PIGESPEJDERNE

UDGIVET AF DET DANSKE PIGESPEJDERKORPS

REDIGERET AF INGE BOYE-PETERSEN, FREDERICIA.

Nr. 8

31. August 1921

4. Aarg.

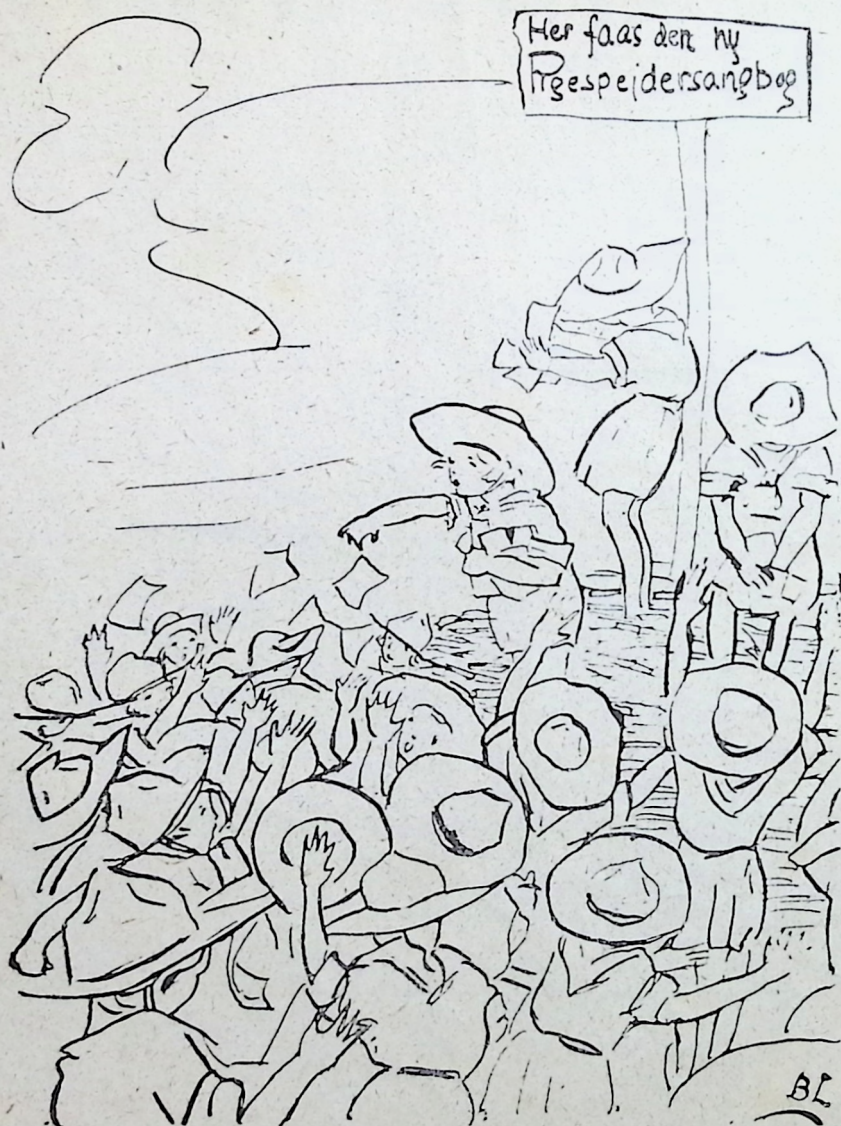

INDHOLD

Vore Divisionschefer VII. — Sjællands
Divisions Sommerlejr 1921. — Officielle
Meddelelser. — Førerkursus paa Brahe-
Trolleborg. — Et Referat. — Pigespejdere
i Himalaya. — Vandreløjr paa Bornholm
1921. — Landet over.

Hver Spejder sin Sangbog!

UDGIVET AF DET DANSKE PIGESPEJDERKORPS

REDIGERET AF INGE BOYE-PETERSEN, FREDERICIA.

Nr. 8

31. August 1921

4. Aarg.

☐ VORE DIVISIONSCHEFER VII. ☐

FRk. EMMA KJÆLDGAARD*) er Tropsfører for Løgstør 1. og Divisionschef for 1. Vestjyske, den Division, som nærmest har sit Midtpunkt i Løgstør. Jeg er sikker paa, at begge Dele, baade Løgstør og 1. Vestjyske Division for mange Spejdere er et ret taaget Begreb.

Javel, vi ved naturligvis, at Løgstør er en By ved Limfjorden, at Digteren Skjoldborg bor der, og at Løgstør Gadedrenge er de uartigste i Danmark; endvidere er vi klar over, at Vestjyske Division eksisterer, at den er dannet sidst i 1920 — men saa slipper ogsaa vor — eller i alle Tilfælde min. — Viden op. De vestjyske Spejdere har ikke saa længe været aktive, at de har efterladt sig noget Indtryk hos os, men en er der dog, som vi kan samle vor Interesse for denne Division om — nemlig dennes Chef, Emma Kjældgaard.

Frk. Kjældgaard er ikke nogen gammel Spejder; først i 1918 startede hun sin Trop, samtidig med, at Løgstør Drenge-spejdertrop traadte ud i Livet, men Spej-

derarbejdet blev dér som andre Steder, sinket af den spanske, saaledes, at der først i Sommeren 1919 kom „Gang i Gængerne“.

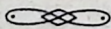
Taaninglejren blev derfor for Frk. Kjældgaard navnlig en Instruktionslejr, men allerede i Korpslejren i Christiansminde var Divisionschefen i Foredragsholdernes Række, idet en Indledning til Diskussion om Duelighedstegn stod for hendes Regning; at Frøken Kjældgaard ogsaa ved det nylig afholdte Førerkursus paa Brahe Trolleborg beskæftigede sig med samme Emne, viser, at hun har gjort Duelighedstegn til sit Speciale. Bliv ved med det, vi har ikke for mange Eksperter i det Spørgsmaal! Endnu en Ting har Frk. Kjældgaard og i det hele taget Løgstør-spejderne dyrket med særlig Interesse, nemlig Musiken. Divisionschefen, som i det civile Liv giver Undervisning i Musik, har ganske naturligt kunnet være Spejderne en god Leder paa dette Omraade, og Resultatet af det energiske Arbejde har været, at ikke faa vestjyske Spejdere bærer det lille Mærke med Lyren, som tilkendegiver, at de har en vis

*) Et Billede af Frk. Kjældgaard, ser „Pigespejderne“ sig desværre ikke i Stand til at skaffe.

Færdighed i at behandle et eller andet Musikinstrument, og desuden den ret godt kendte Spejdertrio, som ikke blot har spillet Penge ind til Løgstør Troppen, men vist ogsaa mere end een Gang velvilligst har stillet sig til Raadighed, naar en fremmed Trop havde et Hul i sit Bazar-Program.

Om Trioen eksisterer endnu? — Tja, den har jo i den sidste Tid ført en noget stille Tilværelse, men vi tror, at Frøken Kjældgaard, der har vakt Interesse for og arbejdet med sin private Idé: at danne en lille Musikafdeling blandt sine Spejdere, vil faa ikke blot den gamle Trio vækket af sin Dvale, men vil skabe en Division, som udover de sædvanlige Spejderfærdigheder vil dyrke Musiken og Sangen, saa at vestjyske Division kommer til at staa for os alle som den, der i sit daglige Liv altid har en frisk Optakt og den, der ved Lejrbaalet kan yde den bedste Underholdning. Gør Frøken Kjældgaard det — og vi stoler paa en god Villie og Evne — gør hun sig fortjent ikke blot af Vestjyderne, men af alle danske Pigespejdere, thi god Sang og Musik vil altid være sikker paa en Førsteplads i vort Korps.

K.

Sjællands Divisions Sommerlejr 1921.

Bisserup By ^{14/7}—^{21/7}.

Lejren var, som alle andre Friluftsføretagender i Aar, begunstiget af det herlige Vejr, som gjorde sit til, at alt blev saa vellykket, som det blev.

Spejderne fra Slagelse, Ruds Vedby, Køge, Birkerød og Vordingborg ankom til Sandved St. den 14. Juli ved 4-Tiden og

modtoges af Divisionschefen, Frøken J. M. Brøgger. Sorø-Stenlille Spejderne cyklede til Lejren, hvor de modtoges af Divisionschefens tjenstgørende Adjutant Karen Andresen.

Efter at Troppene ved Stationen havde faaet fat i det indskrevne Gods og afleveret Oppakningen, der blev befordret til Lejren pr. Lastbil, begyndte Turen gennem den store Skov, der hører under Holsteinborg. Det var en god Mil Spejderne skulde gaa, og Vejen forekom dem sikkert uhyre lang, trods Trommerne, der var i Spidsen, for paa Grund af Tørken, var der en saadan Masse Støv, at det næsten var umuligt at se, om Birkerød, der agerede Rosin i Pølseenden, var med. Herefter tror jeg at kunne garantere for, at de Spejdere, der gik sidst i Toget, har slugt rigelig Snavs for de følgende 2 Aar, og de andre har saamænd heller ingen Grund til Klage. Vi var alle graa som Nattens Spøgelser, da vi naaede Bisserup og rystede det værste Støv af os, for saa med Trommer og Fløjte i Spidsen at holde vort Indtog i Byen.

Ankomne til Lejren lød Parolen: Laden i Orden først, saa Aftensmad. Spejderne havde hver 2 Som til deres Oppakning. Det gjaldt om at holde Orden, for der skulde hver Dag gives Points derfor. Til stor Glæde for Spejderne, der saa blev fri for at dele den ret indskrænkede Ladeplads (kun Halvdelen af Laden benyttedes, Resten var opfyldt af Maskinér) med dem — var der for Divisionschefen og Troppførerne Fru Thorbek og Frk. Guldberg — indrettet en særlig Afdeling — første Sal eller Messen kaldet — hvortil man kom af en bred og magelig Trappe, under hvilken Ega Wamberg fra Slagelse slumrede blideligt, af og til vækket af en Sjat Vand, som en af Oppasserne fra første Sal ikke passede tilstrækkeligt paa. Deroppe var foruden Sove- og Paaklædningsværelse for nævnte Førere, Depot for Madvarer og Lejrbank, og det var deroppe de arme Redaktører af Lejravisen svedte hver Dag over Bladet.

Efter at Laden var i Orden fik man Aftensmad og Te paa Lejrpladsen bag den paa den modsatte Side af Vejen liggende Gaard, og efter at Spejderne havde faaet Besked om, hvordan Lejren skulde ordnes, gik man til Ro, mens Slagelse holdt Vagt. Ak, saadan en første Nat, en Lejr, der har sin egen Poesi, og denne Nat lignede andre. Der var forholdsvis Ro, trods det, at Slagelsevagten raabte himmelhøjt, mens den vandrede om Laden, og Vordingborgspejderne, der sikkert huskede en vis Divisionschef, der fik Latterkrampe midt om Natten i en Førerlejr, mente, det nu var deres Tur til at faa Latterkrampe om Natten.

Dagsordenen var:

Kl. 7 Reveille.

Kl. 8 Inspektion af Laden.

Kl. 8¹/₄ Morgenparade.

Kl. 8¹/₂ Morgenmad.

Kl. 9—10³/₄ Lejrarbejder.

Troppene fik hver anvist et Stykke Jord, 25 Skridt i Kvadrat, som var deres, og hvorpaa de maatte indrette sig. Hver Trop deltes i 3 Hold, og der skiftedes hver Dag. 1. Hold) Køkkenhold. 2) Brænde. 3) Lejrarbejdshold.

Kl. 10³/₄—12¹/₂ Badning

Kl. 12¹/₂—3 Middag og Hvil.

Kl. 3—6¹/₂ Øvelser og Lege.

Kl. 6¹/₂—7¹/₂ Aftensmad og Parade.

Kl. 7¹/₂—9¹/₂ Lejrbaal.

Kl. 10 Ro i Laden.

Den første Dag rejstes Telte til Madvarer hos Slagelse og Vordingborg, medens Ruds Vedby lavede en lille Bygning af Mursten med et Viskestykke over, og Sorø—Stenlille—Birkerød, der dannede en Familie eller Trop i Lejren, brugte den store Torvekurv, deres Køkkensager var kommet til Lejren i, til Madskab. Køge, hvis Tropsfører laa til Sengs første Dag, anbragte deres Madvarer paa en Fjæl, midt i den brændende Sol. Senere opfandt de en Vindskærm „af et sygeligt og gennemsigtigt Udseende“ — for at citere Lejravisen — hvis Nytte var vanskelig at udfinde. Slagelse byggede samtidig et fint

Teltkomfur med Skorsten, Jernrørene var fisket blandt Smedens gamle Jernstumper — men anbragte det, oh ve Vest for Lejrpladsen, og maatte for Resten senere bygge en Kogerende, da Vinden slog om. Kogerenderne var gode, og der blev lavet dejlig Mad over dem. Kokkene, og det vil jo sige alle Spejderne, fortjener Ros for den glimrende Mad vi fik, ren og appetitlig blev den serveret, og veltillavet var den. Senere lavedes der Borde samme Steder, ogsaa Bænke, Vordingborg lavede Tallerkenrække, og der blev meget fint paa Pladsen. Midt paa Lejrpladsen var Flagstangen, og et Stykke derfra Lejrbaalspladsen. Udsigten var prægtig, særlig fra „Køge“.

Badningen foregik fra Bisserup Strand, hvor Vandet var herligt, naar først man kom ud over Stenene i Vandkanten. Vi morede os herligt i Vandet og lærte Søslangen at kende, naar den opførte sin Mavedans paa Stenene. (Det var Divisionschefen, der ikke kunde færdes paa 2 Ben over disse).

Hver Dag efter Middag var Lejrbanken aaben med Divisionschefen som Direktør og Tropsassistent Karen Bentzen som Kasserer, mens Intendanturen var aaben Kl. 10. Køkkenets Leder fra hver Trop maatte saa stille og modtage Ordre om Maden samt gøre Regnskab for, hvad de manglede til den Dag, hvorefter de fik Maden udleveret.

Fredag og Tirsdag Eftm. var man paa Øvelse i Skoven, om Lørdagen var det for varmt til at løbe saa meget rundt, hvorfor Spejderne var en Tur paa Holsteinborg for at se Haven, mens Divisionschefen blev hjemme, fordi en af Spejderne, der laa med temmelig høj Feber, efter Doktorens Raad skulde sendes hjem. Heldigvis kom hun sig, uden at der stødte noget alvorligt til. Mandag og Onsdag Eftm. tilbragtes med Badning og Ophold ved Stranden. Det var paa den Tid Kokkene ellers badede, og vi var med allesammen paa nær enkelte svagelige.

Søndagen var noget for sig. Badning

fra Kl. 6¹/₂, Gudstjeneste paa Holsteinborg om Formiddagen, og Forældrebesøg om Eftermiddagen. Heldigvis var mange Forældre mødt, saa de kunde faa at se, hvordan deres Børn havde det i Lejren. Kl. 4 blev der givet en lille Opvisning i Samaritergerning og bagefter en lille Spejderkomedie, desværre i bagende Sol. Greven og Grevinden fra Holsteinborg overværede Forestillingen, og Greven takkede og sagde, at skønt han ellers havde været tilfreds med sit Køn, var han nu ked af, at han ikke kunde blive Pige-spejder.

Hver Aften var der Lejrbaal, hvor Troppene skulde byde paa en lille Underholdning. Desværre havde de ikke gjort noget ved denne, og Underholdningen indskrænkedes næsten udelukkende til Sang, dog Vordingborg bød paa „Hans og Trine“ i fantastiske Dragter. Hans i Over-alls, Trine i Natkjole og Mamelukker, og Slagelse lavede en Komedie, der endte med en Sang, digtet af Spejderne. Foruden denne Underholdning havde vi hver Aften vor elskede Lejravis, hvis Redaktør var Bitten Kjølner fra Vordingborg, med udmærket Assistance af sin Tvillingsøster Misse og andre, endog flere udmærkede Kunstnere. Det var Aftenens Clou, og den hilstes i det fjerne med Hurraraab. Divisionschefen læste den, halvkvalt af Latter. Desværre udkom kun 4 Numre p. G. af Redaktørens Galdelidelse første Dag og Festen for Divisionschefen den næstsidste. Det var en uhyre festlig Aften, hvor Divisionchefen blev anbragt paa en Trone, iført en Kongekaabe, fik Guldkrone paa Hovedet og 2 Slaver til at tilvifte hende Kølighed med 2 af Spejderne lavede Riskoste. Pludselig sprængte en Cowboy ind paa Lejrpladsen, smed Tøjlerne til en Spejder og svang sig af Sadlen og overrakte paa et gebrokkent Dansk Divisionschefen en Spejderlillie af Guldpapir. Senere fik Karen Bentzen som „barmhjertig Søster“ en Medaille og Cowboyen (forøvrigt Tropsf. Fru Thorbæk) en lignende.

Tropsf. Frk. Plenge, der om Søndagen blev syg efter Kirkegangen, og som blev paa Holsteinborg, blev adlet til Markgrevinde v. Plenge, og Frk. Guldberg blev — sikkert ikke fordi hun ikke kunde sove — Nattens Dronning. Derpaa blev Divisionschefen under Hurraraab baaret i Guldstol om Baalet, og Cowboyen med, og da man brød op blev Divisionschefen baaret i Guldstol helt ned til Laden.

Der blev holdt en kort Aftenandagt hver Aften undtagen de to sidste. Der blev læst et Stykke af „Tag og læs“ og saa sunget en Aftensang.

Den sidste Aften var Købmanden og Værterne Gæster i Lejren til en Kop Chokolade. Efter Chokoladen overrakte Divisionschefen Værterne en Erindring om deres Gæstfrihed. Ejeren af Marken fik et Bæger, Fru Nielsen, hvis Lade vi havde, fik paa Familiens Vegne en Skaal, fordi hun havde været saa mageløs mod Spejderne. Første Vagt om Aftenen og sidste Vagt om Morgen, Førerne og flere andre, ikke mindst de syge, kan bevidne det. Der var en Seng og et Værelse til Spejderne, der maatte sendes hjem, og Fru Nielsen huskede altid dem, der laa i Sengen, og kom med alt muligt godt. Efter Overrækkelsen af Gaverne fik Slagelse — den Trop, der havde faaet højst Pointtal i Kampen om Pladen for Lejrorden og Lejrindretning — denne overrakt, og dens Tropsfører Fru Thorbek fik Broncemedaillen for sit udmærkede Arbejde med Troppen.

Til Slut takkede Divisionschefen Spejderne for Samværet i Lejren og sagde, at det først og fremmest var deres Skyld, det hele var blevet saa vellykket. De var mødt med det, hun havde bedt dem om, Spejdernaad, god Villie og godt Humør. Ingen Skyer havde formørket Himlen i den Uge, men heller ingen Skyer havde de sat paa Tilværelsen i Lejren, og hun var glad over at have samlet dem til denne Lejr, fordi hun havde lært dem at kende som „rigtige Spejdere.“

Derefter udbragte Fru Thorbek et Leve

for Divisionschefen, og man sluttede med Afsyngelsen af Spejdersange og endte med en Aftensang.

Den sidste Formiddag brød man op, odelagde alt, hvad man havde lavet af nyttigt og godt. Efter Middagsmaden meddelte Divisionschefen Spejderne, der hylede af Glæde, at de vilde blive kørt til Sandved. En Bil vilde køre med 2 Læs, Ejeren af Marken havde tilbudt at køre 1 Læs, Ejeren af Laden med 2 Vogne, og da Sorø-Stenlille og Divisionschefen med Adjutant cyklede, var alle anbragt. Paa Sandved Station tog man Afsked, glade over Samværet i Lejren, der var begunstiget af alt muligt godt, godt Vejr, herlig Egn, elskværdige Værter, god Mad, ordentlig Tilrettelægning, flinke Spejdere med en god Vilje til at arbejde.

En glad Deltager.

Officielle Meddelelser.

Udmærkelser:

Sølvulven er den 7.—8.—21 tildelt Spejderchef Frk. J. M. Petersen, Horsens.

Sølvulven er den 7.—8.—21 tildelt Souschef Frk. E. Flagstad, København.

Korpsets Fortjenstmedaille i Sølv er tildelt Tropsfører Fru From-Petersen, Sønderborg.

Korpsets Fortjenstmedaille i Sølv er d. 7.—8.—21 tildelt Divisionsadjutant Frk. Elisabeth Høygård-Nielsen, København.

Korpsets Fortjenstmedaille i Kobber er den 7.—8.—21 tildelt Tropsassistent Ellen v. Voss, Fredericia.

Divisionens Fortjenstmedaille er den 20.—7.—21 tildelt Tropsfører Fru Thorbek, Slagelse.

Udnævnelser:

Tropsfører for 1. Nørrebro Frk. M. Ras-mussen er fra 7.—8.—21 udnævnt til Divisionschef for Københavns Division.

Baronesse Haugewitch, Korinth, er fra 1.—9.—21 udnævnt til Divisionschef for

Fyns Division. Samtidig er Tropsfører Frk. Emma Bachmann, I. Svendborg, udnævnt til Divisionsassistent ved samme Division.

Frk. Elisabeth Høygård-Nielsen er udnævnt til Divisionsadjutant ved Københavns Division.

Meddelelser fra Divisionerne.

Sydjyske Division.

Fra D. D. fungerer Korpssadjutant Inge Boye-Petersen som Divisionsassistent i sydjyske Division; fremtidige Meddelelser, Ansøgninger, Kontingent o. l. sendes til Inge Boye-Petersen, Fredericia.

Præmiekonkurrencen

slutter 5. Septbr. Bladet præmierer det mest typiske *Spejderbillede* og det morsomste *Lejrbillede* med 5 Kr. hver.

Betaling for Bladet

for Juli Kvartal, som endnu ikke er indsendt, maa aldeles omgaaende indsendes til Redaktionen, da Bladene til de Troppe, der ikke har betalt, ellers ikke vil blive afsendt.

Førerkursus paa Brahe-Trolleborg

1.—7. August 1921.

107, deraf ca. 20 civile Deltagere, ankom i Løbet af Mandag Formiddag, og Lejren etableres. Kl. 1 fandt Paraden Sted og Lejren præsenteredes for Bestyrelsens Formand, Lehnsgrevinde Rewentlov. Spejderchefen talte om Betydningen af ensartet Føreruddannelse og deraf følgende ensartet Spejderuddannelse, og som Grundsten for de følgende Foredrag blev Korpsets Organisation derefter gennemgaaet. Foredragene formede sig, naar deres Karakterer tillod det, som Indledning til Diskussion, og de mest aktuelle og nærliggende Spørgsmaal indenfor den praktiske Uddannelse og lignende Emner blev paa

denne Maade grundigt gennemgaaet. Ikke blot teoretisk, men ogsaa praktisk, fik Førerne Lejlighed til at sætte sig ind i de forskellige Spørgsmaal. Korttegning, Planlæggelse af Øvelser, Ture o. lign. var lagt ind i Programmet. Af dette udgjorde ogsaa den Tid, der var bestemt til Samariterøvelser, en ikke ringe Del, ogsaa Kurvefletning indtog en fremragende Stilling og blev dyrket med stor Begejstring, ligesom enhver Øvelse overhovedet blev det. I det hele taget var Deltagerne i Besiddelse af en ikke ringe Portion Lærelyst og Forstaaelse af de Chancer for videre Uddannelse og effektiv Udvikling, der her blev budt dem. Kun Skade at ikke *alle* Førerne havde givet Møde. De Førere, der af en eller anden Grund ikke havde været i Stand til at komme til Stede, har forringet baade deres personlige og deres Trops Chancer for at holde Trit med den øvrige Del af Korpset.

Et Referat.

Een Ting kan alle vi, der var med paa Brahe-Trolleborg, være enige om: vi har lært en Mængde, en knusende Mængde, og vi har hørt *mange* gode Foredrag. Et af de Foredrag, jeg tror, vi alle har været glædest for, er ganske sikkert det, Souschefen holdt Torsdag den 4. August om Aftenen ved et flammende Lejrbaal om „At være Spejder“. — Følgende er et desværre meget ufuldkomment Referat.

At være Spejder.

Naar man skal tale om at være Spejder, staar man over for en ret vanskelig Opgave; de fleste vil tro, at vi, der er Spejdere, har saa meget at fortælle, at det umuligt kan være svært, og de har for saa vidt Ret, vi har meget at fortælle, saa meget, at det er vanskeligt at vide, hvor man skal begynde, og hvor man skal ende, og Spejdervæsnet spænder

over saa mange Omraader, at det ikke er let at give en skarp Definition paa det at være Spejder.

Staar man imidlertid som ganske ny Fører, maa man stille sig selv det Spørgsmaal: „Hvad er det at være Spejder“? Man maa tænke over det, til man har klaret det helt for sig, da man ellers risikerer at faa Spørgsmaaal; man ikke kan besvare. — Det hænder f. Ex. ofte, naar man spørger en Spejder: „Sig mig engang, hvad er det hele i Grunden, hvad er det at være Spejder“? — saa faar man enten slet intet Svar, eller ogsaa svares der blot: „Aah, det er dejligt“! Ja, det er dejligt, det er mere end dejligt, men det er dog ikke nogen særlig fyldestgørende Forklaring; som Spejderfører kan det ikke nytte, at man siger til Folk, at det er dejligt, de maa have ordentlig Besked, ligesom man selvfølgelig selv maa være klar over, hvorledes man skal leve for at være Spejder, hvad man bruger sin Tid til, og hvad man vil.

En af de første Betingelser for at være Spejder er naturligvis at leve efter de Regler og Love, der er gældende i Korpset; som en Sportsmand maa rette sig efter de vedtagne Love i sin Klub eller Forening, saaledes maa en Spejder ogsaa rette sig efter og leve efter de faa, men vigtige Love, der er hele Korpsets Basis; den der ikke gør det, kan ikke være Spejder. — Sagt med faa Ord, er det at være Spejder ganske sikkert dette: *At prøve paa, ved Hjælp af de gode Midler vi har i Korpset, at arbejde sig frem til det bedst mulige Resultat, baade praktisk set og aandelig set; det vil alt-saa egentlig sige at opdrage paa sig selv for hele Livet.* — Dette forlanger vi af Spejderne, men først og fremmest af os selv; for saa at sige altid gælder det, at *som Førerne er, bliver Spejderne*, derfor bliver Spejdersagen saa alvorlig for os Førere.

Der er to Sider af Spejdersagen, men de er alt for ofte skilt ad; arbejdede de bedre sammen, blev Resultatet bedre.

Disse to Sider er den praktiske og den aandelige. Maaske er det galt at tale om dem hyer for sig, de bør dog være knyttet saa noje sammen, men alligevel kommer man ikke uden om, at der er to Sider.

Jeg regner den praktiske Spejderuddannelse for meget vigtig, *meget* vigtig endda; den udvikler nemlig mer eller mindre Spejdernes praktiske Evner, giver legemlig Træning og opfylder Fritiden paa en god Maade; den giver tillige os Spejdere gode Kundskaber, som kan være en Hjælp i vanskelige Sager baade nu og senere. Det er saa vigtig at have gode praktiske Kundskaber, for som Regel vil man med langt større Sindsro kunne beherske en Situation, naar man *ved*, at man har de fornødne Kundskaber; jeg tænker særligt paa Ulykkestilfælde, hvor det er saa vigtigt, at Hjælperen er fuldkommen rolig, men forøvrigt gælder det samme i mange andre Tilfælde.

Vigtigere end den praktiske er dog den aandelige Side. Maaske lægges der ikke saa meget Mærke til, at en Spejder har overvundet den eller den Fejl, for det findes der, jeg fristes til at sige heldigvis, ingen Duelighedstegn for, men selv om det foregaar i det stille, er det noget af det aller vigtigste, ligesom det er uendelig meget vigtigere at tale Sandhed, være hjælpsom og gøre sine Pligter, morsomme eller kedelige, som man stor eller lille er i Stand til at gøre dem, end det er at kunne gaa 60 km paa 11 Timer, binde Knob i Mørke eller at kunne tænde et Baal med een Tændstik. — Vil man være *rigtig* Spejder, d. v. s. den Slags Korpset har Brug for, maa man forene de to Sider — men det er ikke let.

Hvad skal man da leve efter som Spejder? Efter Spejderløftet! — Har man aflagt Spejderløftet, maa man prøve at opfylde det saavel som alle andre Løfter; det er ikke Meningen, at man bare skal se at faa aflagt for saa at lade være glemt, nej, man maa ikke glemme det en eneste Dag, men *hver* Dag prøve at opfylde det saa godt man kan.

Spejderløftet lyder jo saaledes:

Jeg lover at gøre mit bedste for at:

- 1) Være tro imod Gud og mit Land
- 2) være vaagen, modig og ren
- 3) holde Spejderloven

og *det* er Spejdernes alvorlige Leveregel. Tænker man hvert af Punkterne igennem, ser man, at der i hvert af dem er en hel Del at tage fat paa.

At være tro imod Gud vil sige at prøve altid at handle, saa man kan forsvare det for Gud og at være tro imod det gode, Gud har givet en. Og han har givet os *alt*: Et godt Hjem, gode Kammerater, gode Arbejdsvilkaar og meget, meget mere, som altsammen er noget, vi skal være taknemlige for, og som altsammen skal være os en Hjælp til at faa et saa rigt Udbytte ud af vort Liv som muligt, saa vi ikke, naar vi er ved at dø, skal se tilbage paa et Liv, der er spildt. Og man maa prøve at være tro mod det bedste i en selv, at være tro imod en god Evne, et godt Helbred eller et godt Humør, for er man ikke det, kan man saa let ødelægge eller spilde noget af det, Gud har givet en — og det er det samme som ikke at være tro imod ham.

At være tro imod sit Land vil sige aldrig at glemme det, hvis ydre Omstændigheder tvinger en til at tilbringe sit Liv langt borte fra dets Kyster, og at elske det. — Og der er meget at holde af; vi har vor dejlige danske Natur, vor hjemlige Musik og Kunst, vor danske Litteratur, og fremfor alt *vore Fædrelandsange* og *vort Flag*. Vi bliver jo alle før eller senere danske Kvinder; det maa vi være os bevidst, saa det ude omkring skal kendes og siges, at vi er *danske*. — Men man kan være tro imod sit Land paa flere Maader end disse f. Eks. ved at gøre sig selv saa dygtig som muligt, saa der bliver Brug for en; gør man sin Pligt, gavner man ogsaa sit Land og ikke kun sig selv.

At være vaagen er det samme som at være kvik og klar. Man maa ikke have nogen overflødige Tanker eller „gaa og

sove"; gør man nemlig det, kan man saa ofte komme til at begaa Fejl, som kunde være undgaaet; og ens praktiske Dygtighed har ingen eller i hvert Fald kun ringe Betydning, for der vil aldrig blive kaldt paa en, andre vil altid komme en i Forkøbet. — Vil man bruges, maa man være vaagen.

At være modig er langt fra det samme som, at være overmodig; det er der saa mange, der tror, men det er ganske forkert, — *man har ikke Lov* til at udsætte sig for unødvendige Farer, selv om man har en brændende, maaske medfødt Lyst dertil, og endnu mindre hvis det er, fordi man ønsker at vise sig, men man maa paa den anden Side heller ikke betænke sig et Sekund, hvis det gælder!

Man kan være modig paa forskellige Maader, men noget af det, der skal mest Mod til (og den Slags Mod, som desværre kun saa forfærdelig faa besidder) er, paa Trods af de andre, i en Forsamling af Kammerater at sige, at de bærer sig daarligt ad, og til ikke selv at gaa med til noget galt, fordi man tænker: „Aah, der er ingen, der ser det“; eller man kan faa sig selv til at tro, at det ikke kan gøre noget, at det ikke er saa slemt, — og „naar det nu er saa morsomt“, men da gælder det om modigt at se Sandheden lige i Øjnene — og saa modigt sige de andre, at det, de er i Færd med, er galt. Overvinder man ikke Fristelsen, men gaar med, river man ganske sikkert lidt ned af det gode i sig selv, og det er saa forfærdelig svært at faa det bygget op igen — og det bliver sværere efter hvert Fald.

At være ren vil sige at holde alle grimme Tanker borte, at tænke saa kønt og kærligt som muligt og prøve at finde de gode Sider hos andre Mennesker; vi er ofte saa kritiske over for vore Medmennesker, men i Stedet for maa vi meget hellere vende vor Kritik over for dem imod os selv og finde og rette de Fejl, vi har. — Man maa ogsaa sørge for at tale klart, for saa ofte er uklar Tale

Aarsagen til en Misforstaaelse; ogsaa for letsindig eller tvetydig Tale maa man vogte sig vel, for hvor ofte har man ikke set, at en Tanke hos et Barn er blevet ødelagt, fordi der i dets Nærværelse er blevet ført letsindig Tale. — Dog kan man kun være ren i Ord, hvis man er ren i Tanke, og vore Handlinger og ogsaa kun rene, hvis saavel vore Tanker som Ord er det.

Spejderloven giver med sine ti Bud eller Paragraffer os Spejdere de bedste Leveregler, og kun hvis vi ærligt prøver at overholde dem, kommer vi videre frem. Vi har ikke Spejderloven, fordi det nu engang hører sig til, at et Korps eller en Forening har sine egne Love, heller ikke for at have noget at plage Spejderne med, men fordi den kan hjælpe os fremad og vise os Vej; der er saa mange nye Spejdere, der, naar de endelig har faaet lært Spejderloven og er blevet hørt i den af Patruljeføreren eller Tropsføreren, lader den være gemt og glemt; om de dog bare vilde forstaa, at det ikke er Meningen, men at det er nødvendigt hver Dag at tænke den igennem og minde sig selv om Spejderløftet.

Er man Spejder, skal det ikke, som enkelte Mennesker tror, kun vise sig, naar man er i Uniform. Nej, er man Spejder, er man det, hvad enten man har Uniform paa eller ej — og det skal kendes paa en. Først og fremmest skal det vise sig hjemme, men ogsaa i Skolen, blandt Kammeraterne og i Korpsset — kort sagt, alle Vegne og altid!

Der er en Del Spejdere, der ikke aflægger Spejderløftet, og dem kan man adskille i to Dele: De der ikke *kan* aflægge det, og de der ikke *vil*. — Til den første Slags hører de Spejdere, som finder Spejderløftet saa alvorligt, at de ikke synes, de for deres Samvittighed kan forsvare at aflægge det; de er bange for at komme til at bryde deres Løfte, eller de synes ikke, de er gode nok, og maaske er der endnu flere Grunde, men jeg er sikker paa, at de Spejdere senere vil kunne aflægge det; saa har de maaske

faaet Bugt med den Fejl, de synes, der forhindrede dem i det den Gang, eller de har maaske fundet, at et Løfte tit er en Hjælp og ikke blot noget der tynger, men i hvert Fald vil de fleste før eller senere kunne aflægge det.

De andre Spejdere, der ikke aflægger Spejderløftet, vil ikke, fordi de er bange for, at skulle forandre sig, de er bange for, at de ikke vil kunne mere sig saa meget, som de vil, de føler meget rigtig, at har man aflagt et saa alvorligt Løfte som Spejderløftet, saa maa man ogsaa prøve paa at rette de Fejl, man ved, man har, saa maa man kunne være alvorlig, men det er de altsaa bange for. Den Slags Spejdere har Korpset ikke Brug for, de er ikke *rigtige* Spejdere, om de saa aldrig saa meget bærer Uniform, og det er den Slags Pigeboørn, der ikke er „noget ved“ — de maa gerne blive væk. Er de kun kommet for Fornøjelsens Skyld eller for Sporten alene og derfor hævder, at Spejderløftet ikke er noget, de kan have med at gøre, maa man vise dem en anden Vej, for Sporten alene kan de finde andre Steder, og Fornøjelsen alene kan de ogsaa finde andre Steder. Vi har kun Brug for Pigeboørn, der kan blive *rigtige* Spejdere, og det vi Førere vil, er at faa vore Spejdere og os selv til at naa det bedst mulige Resultat.

M.

Pigespejdere i Himalaya.

Den kendte danske Missionær Mrs. Robinson, som arbejder i Indien, er en god Ven af Pigespejdersagen. Mrs. Robinson følger med Interesse Pigespejderarbejdet her i Danmark og har sendt os følgende Beskrivelse af en indisk Spejderfest:

Det var Lørdag Eftm. 9. Juli Kl. 5. Min lille Dreng blev baaret i Dandee, en Slags Bærestol, baaret af 4 Mænd — et meget almindeligt Samfærdselsmiddel i disse Egne, hvor Vognkørsel af enhver Art er

aldeles udelukket paa de stejle Veje og Stier. Jeg foretrak imidlertid at gaa, og fulgtes med en engelsk Dame til Bestemelsesstedet, hvor vi før Forestillingen drak Te, serveret af Pigespejdere. Der var ogsaa en Konfektbutik, indrettet i en af Klasserne, om nogen følte Trang til søde Sager.

Lidt før 5 stimlede Folk sammen foran Indgangen til Salen, der hurtigt fyldtes til sidste Plads. De elektriske Blus blev tændt, og ind marcherede paa Tribunen fra tre Indgange og til taktfast Klaverspil 40—50 Pigespejdere, engelske, amerikanske, indiske og angloindiske mellem hverandre, men alle i khakifarvede Kjoler med grønne Slips. Med glade Ansigter og klare Stemmer begyndte de den fornøjelige Eftm. med en Sang, akkompagneret af Orgel.

Efter Udmarch spillede en af de ældre en Klaversolo og derefter traadte en lille sød lyshaaret 12-Aars Pige frem med sin Violin og bragte den store Tilhørerskare til fuldkommen Stilhed ved sit Spil. Jeg tænkte paa, om der muligvis ogsaa var 12-Aars Pigespejdere i Danmark, der kunde præstere sligt Violinspil.

Efter en kraftig Klapsalve skiftede Scenen Karakter, idet den fra Kunstnertribune forvandlede til Sygestue, hvor et Par større Piger skiftede Lagner i en „meget“ syg Patients Seng, mens en mindre lagde Forbinding om et saaret Hoved.

Derefter kom næsten det allermorsomste, idet to huslige Pigespejdere optraadte i Madlavning, mens en livlig Brasen og dejlig Duft fik alle Tilskuernes Appetit kaldt frem.

I Indien bruger man sjældent Komfur som hjemme; man sætter sine Potter og Pander paa en trebenet Jerngryde fyldt til Randen med Trækul, hvoraf de øverste er glødende. Men foregaar Madlavningen i det fri, tænder man lige saa ofte Baal.

Efter disse forskellige Opvisninger spillede der til Slut nogle Scener af et kendt engelsk historisk Skuespil, som ogsaa

gjorde megen Lykke. Som sidste Nr. paa Programmet marcherede alle Pigespejderne op i Orden paa Tribunen og sang deres „Nationalsang“ med Omkvædet „Be prepared“. Vær beredt!

Derefter sang Forsamlingen staaende „God save the King“, og vi gik hver til sit med Indtrykket af noget kønt og frejdigt og godt.

Med disse Linier sendes da en kærlig Hilsen fra Himalayas pragtfulde Bjerge hjem til det kære lille Danmark.

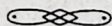
Pigespejdere her, Pigespejdere der, Pigespejdere snart over hele Jorden.

Gud velsigne dem hver især.

Anna Robinson,

f. Graversen,

Mardan U. W. F. P. India.

Vandrelejr paa Bornholm 1921.

Lørdag den 2. Juli ankom ca. 60 Spejdere til Rønne. Holdet bestod af store Spejdere fra Horsens, Svendborg og Besarabertroppen. Hver Spejder medførte sin Oppakning bestaaende af Rygsæk og Tæpper. Køkkenudstyret (Aluminium) transporteredes paa en let Kærre, bygget af Bambus og paa Motorcyklehjul. Vandrelejr var lagt efter følgende Plan: Spejderne skulde gaa Øen rundt og se alle Seværdigheder i Løbet af 14 Dage. Selve Arbejdet ved dette og ved den daglige Forplejning viste sig at udfylde Tiden, saaledes at speciel Træning i andre Retninger til en vis Grad maatte vige Pladsen. Turen gik fra Rønne over Hasle til Johns Kapel, hvor Spejderne var saa heldige, den eneste Aften de var der, at faa en af de pragtfulde Solnedgange at se, som Stedet er berømt for. Derfra gik Turen til Hammeren, hvor man tilbragte en vidunderlig Dag med at se Hammerhus Ruiner, den vaade Ovn, Løvehovederne og andre af Stedets Seværdigheder.

Næste Morgen ved 4-Tiden fortsattes Vandring over selve Hammerknolden og videre gennem Sandvig og Allinge ad vilssomme Redningsstier over Sandkaas til Rø. Her tilbragte man et Par vidunderlige Dage i de berømte Helligdomsklipper, var inde i den sorte Gryde, en Klippepalte som strækker sig 80 Alen ind under Jorden og gennem hvilken man kun kan bevæge sig med den yderste Forsigtighed. Fra Rø gik Turen til Gudhjem og derfra ind i Landet til Østerlars Rundkirke, som med sine Kalkmalerier og Murgange giver et levende Indtryk af Middelalderens Strenghed. — Efter en lang og anstrengende*) Dagsmarsch naaede man til Nexø, hvorfra Spejderne foretog en Tur op gennem Paradisbakkerne. Den sidste Aften Spejderne var i Nexø havde Tropsraadet for Nexø Pigespejdere sammen med en Del af Byens ledende Borgere arrangeret en overordentlig stilfuld og smuk Fest for Spejderne paa Balke Badehotel. Festens Clou var et mægtigt Midsommerbaal paa den brede Forstrand, medens Baalet, som kunde ses milevidt, brændte, talte en af Indbyderne smukt og stemningsfuldt til Spejderne og bad dem bevare deres Trofasthed mod deres Idealer, idet han gik ud fra Leonora Kristine Uhlfeldts berømte Sentens: Troskab er en Dyd, man ikke behøver skamme sig ved. — Fra Nexø gik man langs Kysten i fygende Storm og Sandflugt til Dueodde, op gennem de mægtige Klitter og ind i Landet til Aakirkeby og Almindingen. Her, som overalt paa Turen, mødte Spejderne den mest storslaaede Gæstfrihed, ikke mindst staar den sidste Aften, man tilbragte i Baunegaards gamle Have, indprentet i Spejdernes Bevidsthed, og da man forlod Øen var det med et levende Indtryk af, at man havde set og levet sig ind i noget af det skønneste vi har af dansk Natur, og at man overalt havde mødt en Gæstfrihed og Forstaaelse, saa storslaaet som selve den bornholmske Natur. A. B. C.

*) Naa — aah! Red.

Landet over.

I. Nørrejske Division.

I. Hjørring Trop.

2. til 8.—7. Tropslejr ved Tversted. Troppens første selvstændige Lejr — helt igennem vellykket. Ved Turneringen den sidste Dag vinder I. Patr. for anden Gang Vandrepokalen. Divisionschefen overværer Turneringen og sover den sidste Nat i Lejren.

I. Brønderslev Trop.

Førerne arbejder hele Maaneden med Lejren. Spejderne træner til II. Kl. Prøven.

19.—7. 4 Rekrutter tager II. Kl. Prøven.

20. til 26.—7. 8 Spejdere i Lejr ved Hovlund, Sæby. Om Søndagen inviteres Sæbyspejderne til Lejrbaal og Chokolade. Vellykket Aften. Næste Dag med Sæbyspejderne paa Gedeberg og Sæbygaard. Marsch gennem Sæby.

Troppen har faaet en Kærre, som straks døbttes Kræn Jensen.

I. Sæby Trop

23.—6. 5 Spejdere bestaar II. Kl. Prøven.

26.—6. Tropstur. Marsch.

14.—7. 8 Spejdere bestaar II. Kl. Prøven.

15. og 16.—7. Marsch til Tveden. Middagsmad. Om Aftenen er Spejderne Gæster paa Slottet. Sang. Næste Dag Marsch til Vorsaa. Badning. Marsch.

For Divisionsehefen

Merete Kloch,
Divisionsadj.

II. Nørrejske Division.

Ingen Rapport.

I. Vestjske Division.

Ingen Rapport.

I. Midtjske Division.

I. Aarhus Trop.

Ingen Rapport.

I. Randers Trop.

Ingen Rapport.

I. Silkeborg Trop.

Ingen Rapport.

I. Brædstrup Trop.

Ingen Rapport.

I. Ebeltoft Trop.

7.—7. Førermøde. Planlægning af Sommerlejr.

13.—7. Inspektion af Divisionschefen ved Femmøller.

19.—7. Teltslagning og Lejrindretning.

20.—7. Lejren har Besøg af Tropsraadet. Forskellig Underholdning. Samariteropvisning m. m. II. Patrulje vinder Præmie for bedste Lejroptræden.

21.—7. Forskellige Lejrarbejder og Sporing.

22.—7. Opbrud af Lejren.

II. Aarhus Trop.

1.—7. Førermøde. Planlægning af Sommerlejren.

4.—7. Hjælp ved Modtagelsen af Flensborgbørn.

8.—18.—7. Tidages Lejr ved Tved Præstegaard.

Lejren var en Ladelejr, men en stor Eng lige ned til Knebel Vig var til vor Disposition.

8.—7. Indretning af Lejren.

9.—7. Lejrarbejde.

10.—7. Kirkegang. Besøg af Forældre. Forhindringsløb.

11.—7. Sporleg.

13.—7. Marschtur til Femmøller. Sporleg med Ebeltoft Spejderne.

14.—7. Lejrarbejde. Tur til Knebel Odde.

15.—7. Tur til Fuglsø.

16.—7. Æbleskivefest i Præstegaarden.

17.—7. Besøg af Forældre. Kirkegang. Parade med Kritik over Spejdernes Optræden og Arbejde.

III. Patr. vandt et Sølvskjold for bedste Patruljeoptræden. Inga Jørgensen, I. Patr., et Sølvbæger for spejdermæssig Optræden. Minna Hammerich en Sølvblyant. Opmuntringspræmie.

Om Aftenen Lejrbaalsunderholdning og Fest for Spejderne og vore Værter i Præstegaarden.

18.—7. Opbrud af Lejren.

I Ferien: Arbejde med Indretning af vort Tropslokale.

Caline Wagner,
Divisionschef.

I. Sydjske Division.

I. Horsens Trop.

23.—6. Deltagerne til Bornholmerlejren faar Besked om Lejren.

28.—6. Spejderfest med Dans i Haandværkerforeningen.

Festen blev givet af Værten Hr. Brandt.
Fra 1.—7. til 16.—7. er Troppen paa Vandreløjr paa Bornholm.

I. Fredericia Tropp.

15.—7. til 23.—7. Troppen i Teltløjr ved Sønderkov. Spejderne deles under Lejren i to Hold, der konkurrerer i Lejrarbejder.

16.—7. Spejderne deltager i Slukningsarbejdet ved en Skovbrand.

19.—7. Spejderchefen overværer en Svømmeopvisning.

I. Varde Tropp.

Ingen Rapport.

I. Esbjerg Tropp.

Ingen Rapport.

I. Kolding Tropp.

Ingen Rapport.

I. Sønderborg Tropp.

12.—6. Møde i Graasten med Patruljen der og Forældrene, for hvem Turen til København planlægges. Patruljen faar overrakt en Sølvplade fra Jernbaneforeningen.

14.—6. Møde med Forældrene. Planer angaaende Turen til København.

17.—6. Deltagerne i Københavnturen stiller. Praktisk Vejledning i Pakning o. lign.

30.—6. Tropsraadmøde.

5.—6. Tropstur. Terrainleg. Afstandsbedømmelse o. lign.

11.—6. Pakning af Fodtøj til Wien. 2 Spejdere tager II. Kl. Prøven.

7.—6. Førermøde. Ordning af Patruljerne.

1.—7. Parade og Eftersyn af Oppakning.

2.—7. Åfrejse til København. Ankomst til København 7,33 Aften. Troppen tilbringer 7 indholdsrige Dage i København med Udflugter til Malmø og Lund.

26.—7. Tropstur. Marsch. Badning.

I. Haderslev Tropp.

Ingen Rapport.

Fyns Division.

Ingen Rapport.

Sjællands Division.

14.—7. til 21.—7. Divisionsløjr.

Københavns Division.

I. Frederiksberg Tropp.

Ingen Rapport.

II. Frederiksberg Tropp.

Ingen Rapport.

I. Østerbro Tropp.

Ingen Rapport.

I. Nørrebro Tropp.

19.—6. Patruljeture. Sporingsovelse.

26.—6. Patruljeture. Samariterøvelse.

7 Spejdere har taget Samaritermærket.

I. Vesterbro Tropp.

15.—6. Salg af Valdemarsflag.

5.—6. Tropstur. Samariterøvelser.

17.—6. Tropsmøde. Rekrutprøve.

23.—6. Sct. Hansbaal.

30.—6. Tropsmøde.

I. By Tropp.

Ingen Rapport.

II. By Tropp.

12.—6. Tropstur.

26.—6. Tropstur.

Møderne benyttes til Istandsættelse af Tropslokalet.

Katholsk Patrulje.

1.—7. Rekrutprøve.

3.—7. Marschtur.

8.—7. Signalering. Samariterøvelser.

15.—7. Møde. Kompasslære o. lign.

17.—7. Cykletur. Ordonnans.

22.—7. Tur. Forskellige Øvelser.

29.—7. Tur. Samariterøvelser.

Besaraberne.

Ingen Rapport.

I. Hellerup Tropp.

Ingen Rapport.

II. Hellerup Tropp.

Ingen Rapport.

III. Hellerup Tropp.

Ingen Rapport.

Lolland-Falsters Division.

Ingen Rapport.

Pigespejder- Sangbogen

er nu udkommet
og koster

Kr. 2,25

pr. Eksemplar.

Sendes pr. Postopkrævning eller
mod Indsendelse af Beløbet.

Aggerbecks
JRIS-SÆBES

milde, flødelignende Skum er særlig
velegnet til at rense Porerne, stimulere Hud-
virksomheden, gøre Huden smuk og smidig,
Teinten klar og ren, Hals og Hænder
hvide og bløde.